

TEKSTY PRZYJĘTE

P8_TA(2017)0211

FinTech: Wpływ technologii na przyszłość sektora finansowego

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie FinTech: wpływ technologii na przyszłość sektora finansowego (2016/2243(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 maja 2016 r. w sprawie wirtualnych walut¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 września 2016 r. w sprawie dostępu do finansowania dla MŚP i zwiększenia różnorodności finansowania MŚP w unii rynków kapitałowych²,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 listopada 2016 r. w sprawie zielonej księgi w sprawie detalicznych usług finansowych³,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 14 września 2016 r. pt. „Unia rynków kapitałowych – przyspieszenie reformy” (COM(2016)0601),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 3 maja 2016 r. pt. „Finansowanie społecznościowe w unii rynków kapitałowych UE” (SWD(2016)0154),
- uwzględniając dokument Komisji dotyczący publicznych konsultacji z dnia 10 stycznia 2017 r. w sprawie budowy europejskiej gospodarki opartej na danych (COM(2017)0009),
- uwzględniając sprawozdanie europejskich urzędów nadzoru z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie automatyzacji doradztwa finansowego,
- uwzględniając dokument konsultacyjny europejskich urzędów nadzoru z dnia 19 grudnia 2016 r. w sprawie wykorzystywania dużych zbiorów danych przez instytucje finansowe (JC 2016 86),
- uwzględniając opinię Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego z dnia 26 lutego 2015 r. w sprawie finansowania społecznościowego opartego na udzielaniu pożyczek

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0228.

² Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0358.

³ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0434.

(EBA/Op/2015/03);

- uwzględniając dokument konsultacyjny Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego z dnia 4 maja 2016 r. w sprawie innowacyjnego wykorzystywania danych konsumentów przez instytucje finansowe (EBA/DP/2016/01),
 - uwzględniając opinię Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie finansowania społecznościowego opartego na inwestowaniu (ESMA/2014/1378),
 - uwzględniając sprawozdanie Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych z dnia 7 stycznia 2017 r. w sprawie technologii zdecentralizowanej księgi rachunkowej stosowanej na rynkach papierów wartościowych,
 - uwzględniając sprawozdanie Wspólnego Komitetu Europejskich Urzędów Nadzoru z dnia 7 września 2016 r. w sprawie zagrożeń i słabości w systemie finansowym UE,
 - uwzględniając tablicę wskaźników ryzyka Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego opierającą się na danych za trzeci kwartał 2016 r.,
 - uwzględniając tablicę wskaźników ryzyka Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EIOPA) z marca 2016 r.,
 - uwzględniając piąte sprawozdanie EIOPA z dnia 16 grudnia 2016 r. dotyczące trendów konsumenckich (EIOPA-BoS-16-239),
 - uwzględniając tablicę wskaźników ryzyka Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych dotyczącą czwartego kwartału 2016 r.,
 - uwzględniając dokument okolicznościowy Europejskiego Banku Centralnego nr 172 z kwietnia 2016 r. pt.: „Technologie zdecentralizowanej księgi rachunkowej w obsłudze posttransakcyjnej papierów wartościowych : rewolucja czy ewolucja?”
 - uwzględniając opracowanie Komitetu ds. Systemów Płatności i Rozrachunku z lutego 2017 r. pt.: „Technologia zdecentralizowanej księgi rachunkowej w płatnościach, rozliczeniach i rozrachunkach: ramy analityczne”,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A8-0176/2017),
- A. mając na uwadze, że technologia finansowa (FinTech) powinna być rozumiana jako umożliwienie finansowania lub jego zapewnienie za pośrednictwem nowych technologii oraz że ma ona wpływ na cały sektor finansowy i wszystkie jego segmenty, od bankowości po ubezpieczenia, fundusze emerytalne, doradztwo w zakresie inwestycji, usługi płatnicze i infrastruktury rynkowe;
- B. mając na uwadze, że usługi finansowe zawsze opierały się na technologii i ewoluowały zgodnie z innowacjami technologicznymi;
- C. mając na uwadze, że każdy podmiot może należeć do branży FinTech, niezależnie od

swojej formy prawnej; mając na uwadze, że łańcuch wartości w sektorze usług finansowych w coraz większym stopniu obejmuje alternatywne podmioty, takie jak przedsiębiorstwa typu start-up czy giganci technologiczni; mając na uwadze, że w związku z tym termin ten obejmuje dużą grupę przedsiębiorstw i usług, które znacząco różnią się od siebie, niosą ze sobą odmienne wyzwania i które muszą być odmiennie traktowane pod względem regulacyjnym;

- D. mając na uwadze, że podstawą wielu różnych zmian w branży FinTech są nowe technologie, takie jak zastosowania technologii zdecentralizowanej księgi rachunkowej, innowacyjne sposoby płatności, robo-doradztwo, duże zbiory danych, przetwarzanie w chmurze, innowacyjne rozwiązania pozwalające na onboarding/identyfikację klienta, platformy finansowania społecznościowego i wiele innych;
- E. mając na uwadze, że inwestycje w stosowanie technologii finansowej sięgają miliardów euro i są z każdym rokiem coraz większe;
- F. mając na uwadze, że zastosowania technologii dojrzewają w różnym rytmie, a skala i oddziaływanie ich rozwoju nie są zbadane, jednak mają one potencjał wniesienia do sektora finansowego ogromnych zmian; mając na uwadze, że niektóre zastosowania technologii finansowej mogą kiedyś nabrać znaczenia systemowego;
- G. mając na uwadze, że rozwój branży FinTech powinien sprzyjać rozwojowi i konkurencyjności europejskiego systemu finansowego i europejskiej gospodarki, w tym dobrobytowi europejskich obywateli, przy jednoczesnym zwiększaniu stabilności finansowej i przy zachowaniu możliwie najwyższego poziomu ochrony konsumentów;
- H. mając na uwadze, że technologia finansowa może przynieść znaczne korzyści, takie jak szybsze, tańsze, bardziej dopasowane do indywidualnych potrzeb, zapewniające większe włączenie, bardziej niezawodne oraz bardziej przejrzyste i lepsze usługi finansowe dla konsumentów i przedsiębiorstw, oraz otworzyć wiele nowych możliwości biznesowych dla europejskich przedsiębiorców; mając na uwadze, że w dziedzinie detalicznych usług finansowych doświadczenia konsumentów stanowią dla podmiotów działających na rynku siłę napędową; mając na uwadze, że postępy i innowacje w sektorze finansowym nie powinny wykluczać gotówki jako środka płatniczego;
- I. mając na uwadze, że rozwój nowych usług finansowych i cyfryzacja istniejących usług zmieni dynamikę rynkową sektora usług finansowych, dzięki wprowadzaniu przez podmioty i między nimi nowych rodzajów konkurencji, innowacji, partnerstwa i outsourcingu;
- J. mając na uwadze, że promowanie sprawiedliwej konkurencji, neutralizowanie „rent ekonomicznych”, w przypadku gdy takowe istnieją, oraz tworzenie równych szans w odniesieniu do usług finansowych w UE są niezbędne dla stymulowania rozwoju technologii finansowej w Europie oraz gwarantowania współpracy między wszystkimi podmiotami;
- K. mając na uwadze, że badania ekonomiczne pokazały, iż oszczędność kosztowa systemu finansowego mogłaby prowadzić do niższych cen konsumpcyjnych detalicznych usług i produktów finansowych; mając na uwadze, że technologia finansowa może przyczynić się do takiego spadku cen;

- L. mając na uwadze, że rozwiązania z zakresu technologii finansowej mogą zwiększyć dostęp do kapitału, w szczególności dla MŚP, dzięki transgranicznym usługom finansowym oraz alternatywnym kanałom udzielania kredytów i inwestowania, takim jak finansowanie społecznościowe i pożyczki społecznościowe, wzmacniając tym samym unię rynków kapitałowych;
- M. mając na uwadze, że rozwój branży FinTech może również ułatwić transgraniczne przepływy finansowe oraz integrację rynków kapitałowych w Europie, a tym samym pobudzać transgraniczną działalność gospodarczą i dzięki temu umożliwić ukończenie unii rynków kapitałowych;
- N. mając na uwadze, że rozwój branży FinTech, w szczególności w dziedzinie krajowych i transgranicznych rozwiązań płatniczych, może również wspierać ciągły rozwój jednolitego rynku towarów i usług oraz ułatwiać osiągnięcie określonych przez G-20 i G-8 „celów 5x5” – redukcji kosztów przekazów pieniężnych;
- O. mając na uwadze, że technologia finansowa może służyć jako skuteczne narzędzie włączenia społecznego pod względem finansowym, otwierając dostęp do zindywidualizowanych usług finansowych tym, którzy wcześniej takiego dostępu nie mieli, a tym samym zapewniając wzrost gospodarczy bardziej sprzyjający włączeniu społecznemu; mając na uwadze, że aby branża FinTech mogła zagwarantować rzeczywiste włączenie społeczne pod względem finansowym, konieczne jest rozwiązanie problemów edukacji finansowej i umiejętności cyfrowych wśród obywateli europejskich;
- P. mając na uwadze, że prawodawstwo, regulacje oraz nadzór muszą zostać dostosowane do innowacji i osiągnąć właściwą równowagę między zachętami do innowacyjnej ochrony inwestorów i konsumentów a stabilnością finansową; mając na uwadze, że branża FinTech wymaga bardziej wyważonego podejścia między „regulacją instytucji” a „regulacją działalności”; mając na uwadze, że złożone zależności między branżą FinTech a obowiązującymi przepisami mogą spowodować niedopasowania, gdyż przedsiębiorstwa i usługodawcy podlegają różnym regulacjom, nawet gdy prowadzona przez te podmioty działalność jest zasadniczo identyczna, a także gdy niektóre działania nie są dobrze ujęte w definicji lub/i w zakresie działalności w obecnych uregulowaniach; mając na uwadze, że obecnie istniejące w UE ramy ochrony konsumentów i inwestorów dotyczące usług finansowych nie uwzględniają w odpowiedni sposób wszystkich innowacji z zakresu technologii finansowej;
- Q. mając na uwadze, że europejskie organy nadzoru rozpoczęły identyfikowanie potencjalnych zagrożeń i korzyści związanych z innowacyjnymi technologiami finansowymi; mając na uwadze, że właściwe organy krajowe monitorują te zmiany w obszarze technologii i proponują różne podejścia; mając na uwadze, że jak dotąd rozwój ekosystemu technologii finansowej w Europie był utrudniany przez rozbieżne przepisy w państwach członkowskich, a także przez brak współpracy rynków; jest zdania, że dla rozwoju solidnego ekosystemu technologii finansowej w Europie istotne są zdecydowane działania UE mające na celu wspieranie wspólnego podejścia do technologii finansowej;
- R. mając na uwadze, że technologia finansowa może przyczynić się do obniżenia poziomu ryzyka w systemie finansowym przez decentralizację i dekoncentrację zagrożeń, szybsze rozliczenia i rozrachunki płatności gotówkowych i operacji obrotu papierami

wartościowymi, a także lepsze zarządzanie zabezpieczeniem i lepszą optymalizację kapitału;

- S. mając na uwadze, że niektóre z największych skutków technologii finansowej mogą być odczuwane w obrębie posttransakcyjnego łańcucha wartości, który obejmuje takie usługi jak rozliczenia, rozrachunki, usługi powiernicze dotyczące aktywów i sprawozdawczość regulacyjną, i w przypadku którego technologie takie jak DLT mogą przekształcić cały sektor; mając na uwadze, że w obrębie tego łańcucha wartości niektórzy pośrednicy, jak depozytariusze, kontrahenci centralni i centralne depozyty papierów wartościowych, mogą w długiej perspektywie stać się zbędni, podczas gdy niektóre inne funkcje będą musiały nadal być wykonywane przez niezależne podmioty objęte regulacjami;
- T. mając na uwadze, że technologia regulacyjna (RegTech) może przynieść znaczne korzyści instytucjom finansowym i organom nadzoru poprzez wprowadzenie nowych technologii, które mogą być wykorzystywane, by w sposób bardziej przejrzysty, bardziej wydajny i w czasie rzeczywistym dostosowywać się do wymogów regulacyjnych i w zakresie zgodności;
- U. mając na uwadze, że technologia ubezpieczeniowa (InsurTech) polega na umożliwianiu świadczenia lub świadczeniu usług ubezpieczeniowych za pośrednictwem nowych technologii, na przykład poprzez zautomatyzowane doradztwo, zautomatyzowaną ocenę ryzyka i wykorzystywanie dużych zbiorów danych, lecz także poprzez oferowanie ubezpieczeń od nowych rodzajów zagrożeń, takich jak ataki cybernetyczne;
- V. mając na uwadze, że aby pobudzić innowacyjność finansową w Europie, w szczególności z myślą o przekształcaniu przedsiębiorstw typu start-up w przedsiębiorstwa typu scale-up, pilnie potrzebny jest zwiększony dostęp do finansowania dla przedsiębiorstw pracujących nad rozwojem produktów i usług branży FinTech, a także dla innowacyjnych partnerów biznesowych zaopatrujących te przedsiębiorstwa w materiały technologiczne potrzebne do tworzenia tych produktów i świadczenia tych usług; mając na uwadze, że w związku z tym dostępność kapitału wysokiego ryzyka jako źródła finansowania oraz istnienie silnego sektora technologii to kluczowe warunki wspierania silnego ekosystemu technologii finansowej w Europie;
- W. mając na uwadze, że ataki cybernetyczne stanowią coraz większe zagrożenie dla całej infrastruktury cyfrowej, a więc również dla infrastruktury finansowej; mając na uwadze, że sektor finansowy jest trzy razy bardziej narażony na ryzyko ataków niż jakikolwiek inny sektor; mając na uwadze, że bezpieczeństwo, niezawodność i ciągłość jego usług to warunki wstępne zagwarantowania zaufania obywateli do tego sektora; mając na uwadze, że w tym sektorze konsumenci detaliczni są również wyjątkowo narażeni na podobne ataki lub na kradzież tożsamości;
- X. mając na uwadze, że odbiorniki hybrydowe stanowią integralną część usług technologii finansowej; mając na uwadze, że internet rzeczy jest szczególnie narażony na ataki cybernetyczne, w związku z czym stanowi szczególne wyzwanie pod względem bezpieczeństwa cybernetycznego; mając na uwadze, że system hybrydowy jest jedynie tak bezpieczny, jak jego najsłabszy element;
- Y. mając na uwadze, że wraz z pojawieniem się branży FinTech konsumenci i inwestorzy muszą nadal mieć zapewnione wysokie standardy ochrony konsumenta i inwestora,

ochrony danych i praw do prywatności oraz odpowiedzialności prawnej ponoszonej przez dostawców usług finansowych;

- Z. mając na uwadze, że dla ułatwienia stosowania technologii finansowej istotne jest, aby stworzyć spójne i użyteczne ramy regulacyjne oraz konkurencyjne środowisko, które umożliwi branży FinTech rozwój i wykorzystanie różnych bezpiecznych i charakteryzujących się prostym interfejsem innowacyjnych narzędzi bezpiecznego szyfrowania i identyfikacji oraz uwierzytelniania w usługach online;
- AA. mając na uwadze, że automatyzacja w sektorze finansowym, tak jak w innych sektorach, może zaburzyć istniejące wzorce zatrudnienia, mając na uwadze, że udoskonalenie i rozwój szkoleń umiejętności i procesów przekwalifikowania będzie musiało stanowić centralny element każdej europejskiej strategii w dziedzinie technologii finansowej;
- AB. mając na uwadze, że struktura rynku w wielu dziedzinach gospodarki cyfrowej ze względu na efekty sieciowe jest nakierowana na niewielką liczbę uczestników rynku, co wiąże się z wyzwaniem z zakresu prawa konkurencji i przeciwdziałania praktykom monopolistycznym;

Określenie ram UE w zakresie technologii finansowej

1. z zadowoleniem przyjmuje dalszy rozwój branży FinTech i wzywa Komisję do sporządzenia kompleksowego planu działania w zakresie technologii finansowej w ramach strategii UE dotyczących unii rynków kapitałowych i jednolitego rynku cyfrowego, który ogólnie może przyczynić się do urzeczywistnienia wydajnego i konkurencyjnego, bardziej pogłębionego i bardziej zintegrowanego oraz stabilnego i zrównoważonego europejskiego systemu finansowego, zapewnić długookresowe korzyści gospodarce realnej oraz zapewnić ochronę konsumenta i inwestora, a także pewność regulacyjną;
2. z zadowoleniem przyjmuje niedawne utworzenie grupy zadaniowej ds. technologii finansowej, której zadaniem jest ocena innowacji w tym obszarze i jednocześnie opracowanie strategii pokonywania potencjalnych wyzwań związanych z technologią finansową, oraz przeprowadzenie przez Komisję konsultacji publicznych w sprawie technologii finansowych; zwraca się do Komisji o włączenie Parlamentu w prace grupy zadaniowej ds. technologii finansowej; uważa, że te ostatnie inicjatywy Komisji stanowią zasadniczy krok w kierunku opracowania kompleksowej strategii FinTech oraz zmniejszenia niepewności regulacyjnej dla przedsiębiorstw z tej branży;
3. jest zdania, że technologia finansowa może pomóc w zapewnieniu sukcesu inicjatyw w dziedzinie unii rynków kapitałowych, na przykład dzięki dywersyfikacji możliwości finansowania w UE, a ponadto zachęca Komisję do wykorzystania zalet technologii finansowej podczas realizowania projektu unii rynków kapitałowych;
4. wzywa Komisję, by przyjęła proporcjonalne, przekrojowe i całościowe podejście do swoich prac w zakresie technologii finansowej oraz by wyciągnęła wnioski z tego, co uczyniono w innych jurysdykcjach i poczyniła dostosowania do wielości podmiotów i stosowanych modeli biznesowych; wzywa Komisję, by w razie konieczności stała się pionierem w zapewnianiu korzystnego otoczenia dla europejskich ośrodków i przedsiębiorstw z branży technologii finansowej, pozwalającego im zwiększać skalę

działalności;

5. podkreśla, że przepisy dotyczące usług finansowych, zarówno na szczeblu UE, jak i na szczeblu krajowym, powinny w razie potrzeby zostać poddane przeglądowi oraz powinny być wystarczająco proinnowacyjne, tak by można było zapewnić i utrzymać równe warunki działania dla odnośnych podmiotów; zaleca w szczególności, by zgodnie z zasadą innowacyjności poddano starannej ocenie potencjalne skutki przepisów na innowacje, jako część oceny oddziaływania, aby te zmiany przyniosły, w jak największym zakresie, znaczące korzyści gospodarcze i społeczne;
6. podkreśla, że w celu zapewnienia równych warunków działania, a jednocześnie zagwarantowania łatwego dostępu dla nowych uczestników rynku oraz by zapobiegać arbitrażowi regulacyjnemu w państwach członkowskich i różnym statusom prawnym, prawodawstwo i nadzór w dziedzinie technologii finansowej powinny opierać się na następujących zasadach:
 - a. takie same usługi i ryzyko: zastosowanie powinny mieć takie same przepisy, niezależnie od rodzaju podmiotu prawnego, którego to dotyczy lub jego lokalizacji w UE;
 - b. neutralność technologiczna;
 - c. podejście oparte na analizie ryzyka, z uwzględnieniem zasady proporcjonalności działań legislacyjnych i nadzorczych do ryzyka i istotności zagrożeń;
7. zaleca, by właściwe organy dopuszczały i wspierały kontrolowane próby zastosowania nowych technologii, zarówno w odniesieniu do nowych, jak i już istniejących uczestników rynku; zauważa, że takie kontrolowane otoczenie dla eksperymentów może przybrać postać piaskownicy regulacyjnej dla usług w zakresie technologii finansowej z potencjalną korzyścią dla społeczeństwa, która zbliża szeroką gamę uczestników rynku, przy czym takie piaskownice istnieją już i cieszą się powodzeniem w niektórych państwach członkowskich; podkreśla, że aktywne i ukierunkowane na przyszłość podejście władz w zakresie dialogu z uczestnikami rynku i wszystkimi innymi zainteresowanymi stronami jest konieczne i może pomóc organom nadzoru i organom regulacyjnym w rozwoju fachowej wiedzy technicznej; zwraca się do właściwych organów, by, w uzupełnieniu do prac Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego, rozważyły opracowanie finansowych i/lub operacyjnych narzędzi na potrzeby testów warunków skrajnych w odniesieniu do zastosowań technologii finansowej, które mogą wiązać się z ryzykiem systemowym;
8. podkreśla, że niektóre banki centralne już teraz prowadzą próby z cyfrową walutą banku centralnego, a także z innymi nowymi technologiami; zachęca właściwe organy w Europie do przeprowadzenia oceny oddziaływania potencjalnych zagrożeń i korzyści związanych z dystrybuowaną i opartą na księdze wersją cyfrowej waluty banku centralnego oraz powiązanych wymogów koniecznych dla zapewnienia ochrony konsumenta i przejrzystości; zachęca je również do podejmowania podobnych prób z myślą o dotrzymaniu kroku zmianom na rynku;
9. podkreśla znaczenie rozwijania przez organy regulacyjne i organy nadzoru wystarczającej fachowej wiedzy technicznej, aby odpowiednio kontrolować coraz bardziej złożone usługi w zakresie technologii finansowej; podkreśla, że dzięki tej

kontroli na bieżąco organy regulacyjne będą w stanie wykryć i przewidzieć konkretne rodzaje ryzyka związane z zastosowaniem różnych technologii oraz w razie konieczności podjąć natychmiastowe działania, posługując się jasnym planem;

10. podkreśla zatem znaczenie utworzenia w obrębie organów regulacyjnych i organów nadzoru punktu kompleksowej obsługi dla dostawców i użytkowników usług w zakresie technologii finansowej; dostrzega potrzebę zwalczania partykularyzmu nadzorczego w poszczególnych sektorach i zaleca bliską współpracę organów nadzoru sektora finansowego z innymi właściwymi organami krajowymi i europejskimi, które posiadają wymaganą fachową wiedzę techniczną;
11. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zachęcały do tworzenia nowych projektów badawczych związanych z technologią finansową oraz by wspierały tworzenie takich projektów;
12. podkreśla znaczenie stymulowania innowacji finansowych w Europie; apeluje, by dostawcy innowacyjnych usług finansowych i innowacyjnych przedsięwzięć mieli ułatwiony dostęp do finansowania, które zapewni im materiały niezbędne do świadczenia tych usług;
13. podkreśla, że przedsiębiorstwa z branży FinTech pozytywnie przyczyniają się do rozwoju pośrednictwa finansowego, ale stwarzają też nowe zagrożenia związane ze stabilnością finansową; zauważa, że organy regulacyjne i organy nadzoru otrzymują ogromną ilość informacji w bilansach sporządzanych przez uznane instytucje finansowe i dotyczących wdrażania wielu ram regulacyjnych, takich jak wymogi kapitałowe, wskaźnik dźwigni i wskaźnik płynności itp., natomiast w przypadku pożyczkodawców niebędących bankami, na przykład działających w sektorze finansowania społecznościowego i pożyczek społecznościowych, trudno jest uzyskać wystarczające informacje o prowadzonej przez nich działalności w dziedzinie pośrednictwa finansowego z ich bilansów; wzywa w związku z tym organy regulacyjne i organy nadzoru do rozważenia, w jaki sposób mogłyby one uzyskiwać odpowiednie informacje nadzorcze pozwalające zapewnić stabilność finansową, a w razie potrzeby nakładać ograniczenia regulacyjne w odniesieniu do bilansów w celu osiągnięcia i utrzymania stabilności finansowej;
14. podkreśla, że technologia regulacyjna może przyczynić się do poprawy procesów zapewniania zgodności, w szczególności jakości informacji nadzorczych i terminowości ich przekazywania, dzięki uproszeniu ich i zwiększeniu ich racjonalności pod względem kosztów; apeluje do właściwych organów, by wyjaśniły warunki prawne, na jakich dozwolony jest outsourcing działań w zakresie zgodności regulacyjnej przez nadzorowane podmioty stronom trzecim, dopilnowując, by obowiązywały właściwe ustalenia dotyczące nadzoru nad stronami trzecimi oraz by odpowiedzialność prawna za zgodność spoczywała na podmiocie nadzorowanym; wzywa właściwe organy, w szczególności Komisję, aby w ramach prac związanych z europejskim forum potransakcyjnym przyjęła proaktywne podejście jeśli chodzi o próbę zrozumienia barier dla zastosowania nowych rozwiązań w dziedzinie technologii finansowej i technologii regulacyjnej w obszarach procesów przedtransakcyjnych i posttransakcyjnych, które wchodzi w zakres dyrektywy w sprawie rynków instrumentów finansowych (MiFID), rozporządzenia w sprawie infrastruktury rynku europejskiego (EMIR) i rozporządzenia w sprawie rozrachunku papierów wartościowych i centralnych depozytów papierów wartościowych oraz, w przypadku gdy takie bariery nie występują, wyjaśniła prawa

podmiotów do korzystania z takich rozwiązań do celów wypełniania ich zobowiązań wynikających z tych przepisów;

15. przypomina, że w całej UE powinny być dostępne innowacyjne usługi finansowe, a zatem nie powinny być one w nieuzasadniony sposób utrudniane w transgranicznym świadczeniu usług wewnątrz Unii; wzywa Komisję i europejskie urzędy nadzoru do monitorowania i unikania przypadków nakładania się przepisów, nowych barier utrudniających wejście na rynek oraz krajowych barier dla tych usług; wzywa Komisję, aby zapobiegała powstawaniu barier między państwami członkowskimi wynikających z niespójności między systemami krajowymi oraz by promowała najlepsze praktyki w podejściach regulacyjnych państw członkowskich; wzywa Komisję i europejskie urzędy nadzoru do stosowania w odpowiednich przypadkach systemów udzielania zezwoleń dla dostawców nowych usług finansowych oferowanych w całej Unii; wspiera wysiłki Komisji mające na celu znalezienie sposobów, w jakie UE może przyczynić się do poprawy wyboru, przejrzystości i konkurencyjności detalicznych usług finansowych z korzyścią dla europejskich konsumentów i podkreśla, że cel ten powinien mieć charakter uzupełniający w stosunku do celu zwiększania efektywności systemu finansowego;
16. z zadowoleniem przyjmuje fakt pojawienia się w całej UE dynamicznych społeczności branży technologii finansowej; wzywa Komisję i odpowiednie organy zarządzania gospodarką UE do nawiązania bliskiej współpracy z ośrodkami technologii finansowej, zwiększania inteligentnej przedsiębiorczości tych społeczności i ich przedsięwzięć, przez wspieranie i finansowanie innowacji oraz postrzeganie ich jako źródła przyszłej przewagi konkurencyjnej UE w sektorze finansowym;
17. zauważa, że przedsiębiorstwa typu start-up w branży FinTech są szczególnie narażone na działania oszustów patentowych, tj. podmiotów, które kupują patenty z zamiarem wykorzystania ich przeciwko przedsiębiorstwom już wykorzystującym prawa do tych rozwiązań technologicznych, grożąc pozwami o naruszenie praw patentowych; wzywa Komisję, by przeanalizowała tę sytuację i przedstawiła sugestie dotyczące środków przeciwdziałania oszustom patentowym w obszarze technologii finansowej;
18. podkreśla potencjalną rolę technologii finansowej w cyfryzacji usług użyteczności publicznej, co przyczyni się do większej efektywności tych usług, na przykład w dziedzinie poboru podatków i przeciwdziałania oszustwom podatkowym;
19. podkreśla, że struktura rynku w wielu dziedzinach gospodarki cyfrowej ze względu na efekty sieciowe jest nakierowana na niewielką liczbę uczestników rynku, co wiąże się z wyzwaniem z zakresu prawa konkurencji i przeciwdziałania praktykom monopolistycznym; apeluje do Komisji o zbadanie trafności ram w dziedzinie prawa konkurencji w kontekście wyzwań gospodarki cyfrowej ogólnie, a technologii finansowych w szczególności;
20. podkreśla, że istnieje możliwość dalszego udoskonalenia rozwiązań, które mogą być wykorzystywane w płatnościach transgranicznych; popiera rozwój takich rozwiązań w Europie, a ponadto wyraża ubolewanie z powodu dużego stopnia fragmentacji rynku bankowości internetowej w UE oraz braku ogólnounijnego i stanowiącego europejską własność systemu płatności kartami kredytowymi lub debetowymi; uważa, że ma to zasadnicze znaczenie dla sprawnego funkcjonowania unii rynków kapitałowych oraz jest głównym elementem jednolitego rynku cyfrowego, ponieważ sprzyja rozwojowi

europejskiego handlu elektronicznego i transgranicznej konkurencji w usługach finansowych; wzywa Komisję do określenia działań, które umożliwią stworzenie otoczenia sprzyjającego rozwojowi takiego systemu; uznaje konieczność współistnienia takiego systemu i w stosownych przypadkach zapewnienia jego interoperacyjności z innymi innowacyjnymi rozwiązaniami płatniczymi w celu zapewnienia konkurencji;

21. podkreśla, że konsumenci są katalizatorem rozwoju technologii finansowej; podkreśla, że celem wszelkich przyszłych zmian ustawodawczych powinno być wspieranie konsumentów podczas tej transformacji;

Dane

22. przypomina, że gromadzenie i analiza danych odgrywają centralną rolę jeśli chodzi o technologię finansową, a zatem podkreśla, jak potrzebne jest spójne i neutralne pod względem technologicznym stosowanie istniejących przepisów w dziedzinie danych, w tym ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, zmienionej dyrektywy w sprawie usług płatniczych, rozporządzenia w sprawie usług elektronicznej identyfikacji i uwierzytelnienia (eIDAS), czwartej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy oraz dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa sieci i systemów informacyjnych; podkreśla, że dla wzmocnienia innowacyjnego finansowania w Europie konieczny jest swobodny przepływ danych w obrębie Unii; wzywa Komisję do podjęcia środków gwarantujących, aby w kontekście świadczenia usług finansowych były wykorzystywane wyłącznie obiektywne i istotne dane; z zadowoleniem przyjmuje dokument Komisji dotyczący publicznych konsultacji z dnia 10 stycznia 2017 r. w sprawie budowy europejskiej gospodarki opartej na danych (COM(2017)0009), który powinien dostarczyć dowodów na istnienie lub brak barier ograniczających swobodny przepływ danych w Unii;
23. podkreśla potrzebę jasnych przepisów dotyczących własności danych, dostępu do danych oraz ich przekazywania; podkreśla, że coraz więcej danych generowanych jest przez maszyny i procesy oparte na nowych technologiach, takich jak uczenie maszynowe; podkreśla, że ogólne rozporządzenie o ochronie danych zapewnia jasne ramy prawne dla ochrony danych osobowych, jednak potrzebna jest większa pewność prawa w odniesieniu do innych kategorii danych; w związku z tym uważa, że należy dokonać jasnego rozróżnienia pomiędzy danymi pierwotnymi a danymi pochodzącymi z dalszego przetwarzania;
24. podkreśla, że otwarta bankowość i wymiana danych przyczyniają się do zagwarantowania, że wszystkie modele biznesowe technologii finansowej mogą się rozwijać wspólnie, z korzyścią dla konsumentów; podkreśla w związku z tym ostatecznie osiągnięcia zmienionej dyrektywy w sprawie usług płatniczych jeśli chodzi o inicjowanie płatności i dostęp do danych dotyczących rachunków bankowych;
25. podkreśla korzyści, jakie przetwarzanie w chmurze może mieć dla konsumentów i dostawców usług finansowych w zakresie opłacalności, skrócenia czasu wejścia na rynek i lepszego wykorzystania zasobów ICT; zauważa, że w odniesieniu do sektora finansowego brak jest jasnych i kompleksowych europejskich uregulowań i wytycznych dotyczących outsourcingu usług przetwarzania danych w chmurze; podkreśla potrzebę opracowania takich wytycznych oraz wspólnego podejścia do wykorzystania chmury obliczeniowej przez właściwe organy krajowe; podkreśla, że takie uregulowania i wytyczne są potrzebne, by proces przyjęcia zastosowań chmury obliczeniowej stał się

sprawny i szybki; zaznacza, że wysokie standardy ochrony danych i konsumenta powinny stanowić część tych wytycznych; wzywa Komisję i europejskie urzędy nadzoru, by zbadały różne możliwości w tym zakresie, takie jak wstępnie zatwierdzone umowy między dostawcami usług w chmurze a instytucjami finansowymi;

26. zauważa potrzebę kształtowania wśród konsumentów większej świadomości w kwestii wartości ich danych osobowych; zauważa, że konsumenci mogą zawierać umowy o udostępnianie treści cyfrowych w zamian za opłatę; podkreśla, że może przynieść korzyści gospodarcze, ale również być wykorzystywane w sposób dyskryminacyjny; wzywa Komisję do zbadania możliwości stworzenia europejskiej strategii udostępniania danych, aby dać konsumentom możliwość kontroli nad własnymi danymi; uważa, że jasne podejście zorientowane na konsumenta zwiększy zaufanie do usług opartych na chmurze obliczeniowej i będzie stymulować nowe innowacyjne usługi świadczone przez różne podmioty w finansowym łańcuchu wartości, np. przez wykorzystywanie interfejsu programowania aplikacji lub umożliwianie bezpośredniego dostępu do danych w usługach płatności elektronicznych; zwraca się do Komisji o zbadanie przyszłego potencjału systemów zarządzania danymi osobowymi (PIMS) jako narzędzi umożliwiających konsumentom zarządzanie własnymi danymi osobowymi;
27. przypomina, w kontekście większego wykorzystania danych konsumentów lub dużych zbiorów danych przez instytucje finansowe, przepisy ogólnego rozporządzenia o ochronie danych, który przyznaje osobie, której dane dotyczą, prawo do uzyskania wyjaśnienia co do decyzji¹ opartej na przetwarzaniu zautomatyzowanym lub odwołania się od tej decyzji; zwraca uwagę na potrzebę zagwarantowania możliwości zmiany nieprawidłowych danych oraz dopilnowania, by tylko możliwe do sprawdzenia i istotne dane mogły być wykorzystane; wzywa wszystkie zainteresowane strony do zwiększenia wysiłków, aby zapewnić egzekwowanie tych praw; jest zdania, że zgoda na wykorzystywanie danych osobowych powinna być dynamiczna, a osoba, której dane dotyczą, musi mieć możliwość zmiany lub adaptacji swojej zgody;
28. zauważa, że większe wykorzystanie danych konsumentów lub dużych zbiorów danych przez instytucje finansowe może przynieść konsumentom korzyści, takie jak rozwój lepiej dostosowanych, podzielonych i tańszych ofert w oparciu o bardziej efektywny przydział ryzyka i kapitału; z drugiej strony zwraca uwagę na rozwój dynamicznego ustalania cen, które może potencjalnie doprowadzić do odwrotnego zjawiska, które mogłoby być szkodliwe dla porównywalności ofert i skutecznej konkurencji oraz dla puli ryzyka i podziału ryzyka, na przykład w sektorze ubezpieczeń;
29. odnotowuje, że coraz częściej wykorzystuje się łącznie dane osobowe i algorytmy w celu świadczenia usług takich jak robo-doradztwo; podkreśla potencjał robo-doradztwa w zakresie efektywności oraz jego potencjalny pozytywny wpływ na włączenie społeczne pod względem finansowym; podkreśla, że potencjalnie, błędy lub tendencyjność algorytmów albo danych stanowiących podstawę tych obliczeń mogą powodować ryzyko systemowe i szkodzić konsumentom, na przykład przez zwiększenie wyłączenia; wzywa Komisję i europejskie urzędy nadzoru do monitorowania tego ryzyka, aby zagwarantować, że automatyzacja doradztwa finansowego rzeczywiście może zapewnić lepsze, przejrzyste, dostępne i opłacalne doradztwo, oraz do rozwiązania problemu rosnących utrudnień śledzenia odpowiedzialności za szkody wynikające z takiego ryzyka w obecnych ramach

¹ Zob. art. 71 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych.

odpowiedzialności prawnej za wykorzystanie danych; podkreśla, że w odniesieniu do robo-doradztwa powinny obowiązywać te same wymogi w dziedzinie ochrony konsumenta, co w przypadku osobistego doradztwa na rzecz klienta;

Zagrożenia dla bezpieczeństwa cybernetycznego i technologii informacyjno komunikacyjnych (ICT)

30. podkreśla potrzebę zapewnienia pełnego bezpieczeństwa w całym łańcuchu wartości usług finansowych; zwraca uwagę na poważne i różnorodne zagrożenia stwarzane przez cyberataki na naszą infrastrukturę rynków finansowych, internet rzeczy, waluty i dane; zwraca się do Komisji, aby uczyniła cyberbezpieczeństwo głównym priorytetem planu działania w dziedzinie technologii finansowej i zwraca się do europejskich urzędów nadzoru i EBC, pełniącego funkcję nadzorczą, aby uczyniły z cyberbezpieczeństwa kluczowy element swoich programów regulacyjnych i nadzoru;
31. wzywa europejskie urzędy nadzoru, by we współpracy z krajowymi organami regulacyjnymi regularnie przeprowadzały przegląd istniejących norm operacyjnych obejmujących zagrożenia w zakresie ICT w instytucjach finansowych; ponadto apeluje, biorąc pod uwagę różny poziom ochrony przewidziany w strategiach cyberbezpieczeństwa państw członkowskich, aby Europejski Urząd Nadzoru opracował wytyczne dotyczące monitorowania tych zagrożeń; zwraca uwagę na znaczenie fachowej wiedzy technicznej w europejskich urzędach nadzoru, pozwalającej im na wypełnianie powierzonych im zadań; zachęca do dodatkowych badań w tej dziedzinie;
32. podkreśla potrzebę wymiany informacji i najlepszych praktyk między organami nadzoru oraz organami regulacyjnymi i rządami na odpowiednim szczeblu, między badaczami a uczestnikami rynku, a także pomiędzy samymi uczestnikami rynku; wzywa Komisję, państwa członkowskie, uczestników rynku oraz Agencję Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA) do zbadania możliwości osiągnięcia przejrzystości i wymiany informacji, jako narzędzi do walki z cyberatakami; sugeruje zbadanie potencjalnych korzyści płynących z istnienia pojedynczego punktu kontaktowego dla uczestników rynku w tym zakresie oraz rozważenie przyjęcia bardziej skoordynowanego podejścia w ramach dochodzeń dotyczących cyberprzestępczości w obszarze usług finansowych, zważywszy na ich coraz bardziej transgraniczny charakter;
33. podkreśla, że rozporządzenie dotyczące infrastruktury świadczenia usług finansowych powinno zapewniać odpowiednie zachęty dla usługodawców, aby dokonywali stosownych inwestycji w cyberbezpieczeństwo;
34. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia terminowej transpozycji dyrektywy w sprawie bezpieczeństwa sieci i informacji; z zadowoleniem przyjmuje nowe partnerstwo publiczno-prywatne w dziedzinie cyberbezpieczeństwa zainicjowane niedawno przez Komisję z udziałem podmiotów z branży; zwraca się do Komisji o opracowanie zestawu nowych i konkretnych inicjatyw mających na celu wzmocnienie odporności przedsiębiorstw z branży FinTech, zwłaszcza MŚP i firm typu start-up, na cyberataki;
35. zauważa, że zaufanie obywateli do odnośnych technologii ma zasadnicze znaczenie dla przyszłego wzrostu technologii finansowej oraz zwraca uwagę na potrzebę lepszej

edukacji i lepszego informowania na temat pozytywnego wpływu technologii finansowej na codzienne życie, jednak również jeśli chodzi o zagrożenia bezpieczeństwa sieci i systemów informatycznych dla obywateli i przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP;

36. z zadowoleniem przyjmuje stałe wysiłki na rzecz standaryzacji, która poprawia bezpieczeństwo urządzeń hybrydowych; podkreśla jednak, że potrzebne jest zapewnienie bezpieczeństwa ponad minimalny poziom standaryzacji, zwłaszcza ponieważ jednolite, znormalizowane środki ostrożności zwiększają ryzyko wystąpienia znacznych naruszeń bezpieczeństwa spowodowanych efektem domina; mocno zachęca przedsiębiorstwa do opracowania własnych zróżnicowanych odpowiedzi zabezpieczających urządzenia i operacje;

Łańcuchy bloków (blockchains)

37. zwraca uwagę na potencjał wykorzystania technologii łańcuchów bloków przy transferze gotówki i przenoszeniu papierów wartościowych oraz dla ułatwiania zawierania inteligentnych umów, które otwierają szeroki zakres możliwości dla obu stron umów finansowych, w szczególności jeśli chodzi o finansowanie wymiany handlowej i ustalenia dotyczące kredytowania przedsiębiorstw, które oferują możliwość uproszczenia złożonych handlowych i finansowych stosunków umownych między przedsiębiorstwami oraz między przedsiębiorstwami a konsumentami; podkreśla, że łańcuchy bloków są również odpowiednie dla uproszczenia złożonych transakcji między przedsiębiorstwami oraz między przedsiębiorstwami a konsumentami;
38. przypomina o korzyściach i zagrożeniach zastosowań technologii łańcucha bloków o nieograniczonym dostępie; zachęca Komisję do organizowania dorocznej konferencji na ten temat z udziałem różnych zainteresowanych stron; jest zaniepokojony wzrostem korzystania z zastosowań technologii łańcucha bloków o nieograniczonym dostępie do celów działalności przestępczej, uchylania się od opodatkowania, unikania opodatkowania oraz prania pieniędzy; wzywa Komisję do ścisłego monitorowania tych kwestii, w tym roli tzw. mixers w tym procesie, oraz omówienia ich w sprawozdaniu;

Interoperacyjność

39. uznaje znaczenie interfejsów programowania aplikacji jako uzupełnienia innych narzędzi, które mogą być wykorzystywane przez konsumenta, do zapewniania nowym podmiotom dostępu do infrastruktury finansowej; zaleca stworzenie zestawu standardowych interfejsów programowania aplikacji, które będą mogły być wykorzystywane przez sprzedawców, na przykład w dziedzinie otwartej bankowości, przy jednoczesnej możliwości tworzenia przez tych usługodawców własnego oprogramowania;
40. uważa, że interoperacyjność usług technologii finansowej, zarówno w obrębie Europy, jak i przez współpracę z jurysdykcjami państw trzecich oraz innymi sektorami gospodarki, stanowi kluczowy warunek przyszłego rozwoju europejskiego sektora FinTech oraz pełnego wykorzystania szans, jakie oferuje ta technologia; zachęca do standaryzowania w miarę możliwości formatów danych, jak ma to miejsce w przypadku zmienionej dyrektywy w sprawie usług płatniczych, aby ułatwić tę współpracę;

41. wzywa Komisję do koordynowania działań państw członkowskich i uczestników rynku w celu zapewnienia interoperacyjności między poszczególnymi krajowymi systemami identyfikacji elektronicznej; podkreśla, że sektor prywatny powinien mieć możliwość wykorzystywania tych systemów; uważa, że środki zdalnej identyfikacji, które nie są określone w rozporządzeniu eIDAS, powinny również być akceptowane, pod warunkiem że ich poziom bezpieczeństwa odpowiada średniemu poziomowi bezpieczeństwa określonemu w eIDAS i że są w związku z tym zarówno bezpieczne, jak i interoperacyjne;
42. podkreśla znaczenie interoperacyjności tradycyjnych i nowych rozwiązań dotyczących płatności dla stworzenia zintegrowanego i innowacyjnego europejskiego rynku płatniczego;
43. zwraca się do europejskich urzędów nadzoru, by zidentyfikowały, w których przypadkach ukierunkowane uwierzytelnianie lub uwierzytelnianie oparte na ryzyku może być alternatywą dla silnego uwierzytelniania; ponadto zwraca się do Komisji o zbadanie, czy inne podmioty oprócz banków mogą przeprowadzać procesy silnego uwierzytelniania;
44. wzywa europejskie urzędy nadzoru, by we współpracy z krajowymi organami regulacyjnymi opracowały neutralne technologicznie normy i zezwolenia dotyczące zarówno technologii „znaj swojego klienta”, jak i technik zdalnej identyfikacji, na przykład w oparciu o kryteria biometryczne, z poszanowaniem prywatności użytkowników;

Stabilność finansowa oraz ochrona konsumenta i inwestora

45. wzywa Komisję, by podczas opracowywania planu działania dotyczącego technologii finansowej zwróciła szczególną uwagę na potrzeby konsumentów i inwestorów d3etalicznych oraz na ryzyko, na które mogą być oni narażeni w świetle rosnącego rozpowszechniania technologii finansowej w usługach wśród klientów nieprofesjonalnych, na przykład w finansowaniu społecznościowym i pożyczkach społecznościowych; podkreśla, że do usług technologii finansowej mają zastosowanie takie same standardy ochrony konsumenta jak do innych usług finansowych, bez względu na kanał dystrybucji czy miejsce, w którym znajduje się konsument;
46. wzywa europejskie urzędy nadzoru, aby kontynuowały i przyspieszyły prace nad monitorowaniem postępów technologicznych i analizowaniem wynikających z nich korzyści i potencjalnego ryzyka, w szczególności w odniesieniu do ochrony konsumentów i inwestorów oraz włączenia społecznego pod względem finansowym;
47. wzywa Komisję, by zbadała, na ile technologia finansowa może pomóc w zapewnieniu konsumentom lepszego doradztwa finansowego oraz czy niejednolite ramy prawne UE dotyczące doradztwa są wystarczające, by objąć te kwestie;
48. uważa, że nadal istnieje znaczna niepewność regulacyjna dotycząca technologii ubezpieczeniowej i podkreśla, że należy się tym zająć, aby zapewnić bezpieczeństwo, prywatność, uczciwą konkurencję i stabilność finansową; podkreśla, że większa pewność prawa pomoże zapewnić, aby klienci słabo uregulowanych firm należących do branży technologii ubezpieczeniowej nie ponosili strat i skutków niewłaściwej

sprzedaży, oraz pomoże zarówno firmom, jak i konsumentom, lepiej wykorzystywać rozwiązania technologii ubezpieczeniowej;

49. podkreśla potrzebę zapewnienia, aby wraz z rozwojem rozwiązań technologii finansowej wzmocniona była stabilność finansowa; zachęca do przeanalizowania wzajemnie weryfikowanych technologii otwartego oprogramowania jako środka prowadzącego do osiągnięcia tego celu; wzywa europejskie urzędy nadzoru, by we współpracy z podmiotami sektora prywatnego rozwijały i oceniały innowacyjne techniki, które mogą potencjalnie zapewnić finansową stabilność i zwiększyć ochronę konsumentów, np. przez niwelowanie tendencyjności w algorytmach lub zwiększanie świadomości konsumentów na temat zagrożeń cybernetycznych;
50. zauważa, że różnorodność i konkurencja wśród uczestników rynku są kluczowymi czynnikami przyczyniającymi się do stabilności finansowej; wzywa organy regulacyjne i organy nadzoru do monitorowania wpływu cyfryzacji na sytuację konkurencyjną we wszystkich istotnych segmentach sektora finansowego oraz do opracowania i wdrożenia narzędzi zapobiegawczych i naprawczych wobec zachowań antykonkurencyjnych lub zakłóceń konkurencji;

Edukacja finansowa i umiejętności informatyczne

51. podkreśla, że zarówno wiedza finansowa, jak i umiejętności cyfrowe, są kluczowymi czynnikami, które wpływają na efektywne wykorzystywanie technologii finansowej i mniejsze ryzyko w nowym środowisku FinTech;
52. podkreśla, że właściwa edukacja finansowa konsumentów i inwestorów detalicznych jest konieczna, by technologia finansowa mogła stać się prawdziwym narzędziem służącym włączeniu społecznemu pod względem finansowym oraz by konsumenci i inwestorzy, którzy mają coraz częściej bezpośrednią styczność z natychmiastowo dostępnymi zindywidualizowanymi produktami i usługami finansowymi, mogli samodzielnie podejmować rozsądne decyzje finansowe dotyczące tych ofert oraz by rozumieli wszystkie zagrożenia wiążące się z korzystaniem z tych nowych technologii; wzywa Komisję i europejskie urzędy nadzoru do zwiększenia wsparcia dla inicjatyw na rzecz poprawiania edukacji finansowej; podkreśla, że szkolenia zawodowe i informacje dotyczące praw konsumenta i inwestora powinny być łatwo dostępne;
53. przypomina prognozę Komisji, według której do 2020 r. w Europie może brakować do 825 000 specjalistów ICT; uważa, że potrzeba więcej informatyków i zachęca państwa członkowskie, by przygotowały się na zmiany na rynku pracy, które mogą zachodzić szybciej, niż się obecnie spodziewamy;
54. podkreśla potrzebę podniesienia poziomu umiejętności cyfrowych i edukacji cyfrowej w sektorze finansowym, w organach regulacyjnych i w społeczeństwie jako całości, włącznie ze szkoleniami zawodowymi; wzywa Komisję, by w kontekście Koalicji na rzecz umiejętności cyfrowych i zatrudnienia przedstawiła najlepsze praktyki w tej dziedzinie;

o

o o

55. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.